

עטרת תפארת

יוצא לאור ע"י בית המדרש עטרת צבי
ע"ש שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע

לזכר עולם יהיה צדוק בעל 'גאון וישכר'
הגאון רבי ישכר בעריש לאבין זצ"ל
בן רבי יצחק יעקב הי"ד - מונקאטש
נ"נ להרה"ק בעל ה"עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע

פנינים יקרים ממורינו הרב שליט"א

להגיע למעלת 'באר את התורה הזאת', שנעשה כמעין המתגבר.

בספה"ק תפארת שלמה עה"כ ה' אלקינו דיבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה. התורה מרמזת לנו איך נוכל להחזיק מעמד בזמן החורבן (בחורב) - ע"י השבת קודש, כי קדושתו היא בשלמות גם בזמן הזה, כי קדושת המועד בזמן הבית הייתה נמשכת ע"י העליה לרגל וע"י הקרבת הקרבנות ולאחר חורבן הבית נחסר המשכת הקדושה, אבל קדושת השבת נשארה בשלימותה גם עתה, וע"ז אמרו חז"ל 'שבת קביעא וקיימא' וזהו גם ביאור בדברי חז"ל 'מתנה טובה יש לי בבית גנזי' ושבת שמה, היינו שגם בזמן שבית המקדש נגנז (בבית גנזי) מ"מ שבת קיימת בקדושתה וזה רמז הכתוב ה' אלקינו דיבר אלינו בחורב"ב, ר"ל בזמן החורבן - רב לכם שב"ת, נשאר איתכם בגלות יום השבת קודש.

וכן איתא בספה"ק בבית אהרן ובמגן אברהם ועוד, עה"פ בעבר הירדן: ירד"ן נוט' יר"ד די"ן כי בעת ששורים דינים על ישראל ח"ו, צריכים להשתדל להעבירם ולבטלם, שיירד הדין מישראל, וכיצד אפשר להעבירם ע"ז אמר - 'במדבר בערבה', 'במדבר' לשון דיבור, 'בערבה' לשון עריבות ומתיקות, כלומר: ע"י שמדברים דיבורי תורה ותפילה בעריבות ומתיקות - בזה יכולים להוריד ולבטל כל הדינים.

בספה"ק תפארת שלמה עה"כ והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתי, מבאר עפ"י דברי המדרש: שבעת גזירת חורבן בית המקדש הלך ירמיהו הנביא להשתטח על קברי אבות, אמרו לו האבות שילך למשה רבינו שהוציא את ישראל ממצרים והוא יעמוד לבקש עליהם רחמים, וזה כתיב כאן בקרא - 'והדבר אשר יקשה מכם' רומז לגזירות הקשות שיהיו בזמן חורבן ביהמ"ק, שלא תוכלו לסבול כובד הצרות, - 'תקריבון אלי ושמעתי' ואתפלל בעדכם לפני השי"ת.

זקיה"ק העטרת צבי זי"ע עה"כ צידונים יקראו לחרמון שרין והאומרי יקראו לו שניר (דברים ג') שני"ר ר"ת ש'מאל נ'ופל י'מין ר'וממה - זה מידת יצחק ע"ה לעורר הגבורות ולהמתיקם מעל ישראל.

הרמ"ח מסלונים זצ"ל בשם זקיה"ק העטרת צבי זי"ע על מאמר חז"ל (יומא פ"ו) אפילו יחיד ששב מוחלין לכל העולם כולו, ואמר בזה הלשון: ריבוננו של עולם אתה תהיה זה היחיד ששב וכדכתיב: (דברים ל') ושב ה' אלוך.

בספה"ק אמרות טהורות מהרה"ק מראתמיסטריוקא זי"ע מביא מהרה"ק מלובלין זי"ע (יומא דהילולא דיליה ט' באב) עה"פ אלה הדברים אשר דיבר משה, רז"ל אמרו - כל מקום שנאמר 'אלה' פוסל את הראשונים, והקשו המפרשים: מה בא לפסול כאן, הלא כל התורה כולה נאמרה מפי משה רבינו ולא רק דברים אלו, ומבאר הרבי מלובלין זי"ע: עפ"י מאי דאיתא במסכת אבות (פ"ו) רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה 'זוכה' לדברים הרבה, 'זוכה' מלשון ניצחון, כמאמר רבי אלעזר בן עזריה (מסכת ברכות) ולא זכיתי שתיאמר יציאת מצרים בלילות, פירוש - שהוא לא ניצח בזו ההלכה את החכמים, והכוונה בדברי רבי מאיר: שע"י לימוד תורה לשמה יכול לנצח ולבטל הרבה גזירות ודינים קשים, השורים (ח"ו) על כלל ישראל, את כולם יכול לבטל ולהעביר ע"י לימוד תורה לשמה, וזה פירוש של הפסוק 'אלה הדברים' 'דיבור' הוא לשון 'קשה' המורה על דינים (ח"ו) ר"ל: בכל הדורות העתידים כאשר יעסקו בתורה בדרך שלימדה משה רבינו - היינו תורה לשמה - יוכלו לבטל את כל הדינים.

ואיתא בספה"ק דגל מחנה אפרים עה"כ הואיל משה באר את התורה, ת"ח נקרא בלשון חז"ל 'משה' - 'משה שפיר קאמרת', וזהו שאמר הכתוב: 'הואיל משה' בעת שאדם מתחיל ללמוד תורה לשמה שנעשה בחינת 'משה' זוכה

בספה"ק באר מים חיים עה"כ 'נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיכם' היינו הנחמה (נחמו נחמו עמי) תבוא בשכר 'יאמר אלוקיכם' שתקבלו עליכם אלוקותו יתברך שמו בבוקר ובערב, זה יביא הנחמה, ובזכות זה אנו בטוחים שיוציאנו הקב"ה מן הגלות, והננו מצפים לישועת ה'.

הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע עה"פ ה' אלוקיכם הרבה אתכם וגו', ואיתא במדרש (מדרש רבה, דברים): זהו שאמר הכתוב (תהילים ה') **אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך**, ואמר **הרה"ק זי"ע**: הכוונה בדברי המדרש: **דהנה כשהאדם הולך בבוקר להתפלל בביהמ"ד - תיקנו שיאמר הפסוק 'ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל' וגו' ואיתא בספרי קבלה דכשיהודי הולך בבוקר לביהמ"ד מעוטף בטלית ותפילין - שייך ח"ו שהמלאכים יתקנאו בו ויתנו בו ח"ו עין הרע, ע"כ תיקנו לומר פסוק זה שהר"ת של א'שתחוה אל היכל - הוא השם המבטל עין הרע, והנה כאן בירך משה רבינו את כלל ישראל והיה חשש שמא יזיק להם עין הרע ח"ו וע"כ רימז משה רבינו את השם הנ"ל במה שאמר 'אלוקיכם הרבה אתכם שהר"ת הוא שם הנ"ל ולכן השווה במדרש את דברי משה רבינו לפסוק אשתחוה אל היכל.**

וכן הווה עובדא אצל הרה"ק התוזה מלובלין זי"ע שפעם אחת כשישב ספון בחדרו ביקש מאחד הנוכחים שילחוש לו נגד עין הרע, ושאלו ההוא - הלא אין כאן אף אחד, ענהו על כך הרה"ק זי"ע: שהכריזו עליו בשמים: **שהוא עושה ברכה 'יפה' ובאו כל הפמליא של מעלה אצלו לראות האידן הוא עושה ברכה וע"כ הוא מפחד שהמלאכים לא הכניסו בו ח"ו עין הרע ולכך ביקש שילחש עבורו.**

בספה"ק בית ישראל מהרה"ק מגור זי"ע מביא בשם השפתי צדיק זי"ע ששמע מהחידושי הרי"ם זי"ע בשם הרה"ק מלובלין זי"ע ששבת זו (שבת חזון) היא עת רצון גדול כמו בזמן מנחה דכל שבת (שהיא זמן דין) והשי"ת מהפך לרחמים לכן נקרא רעווא דרעווא, כן כל השבת הזו (חזון) שהיא עת דין והשי"ת מהפך לרחמים היא בבחינת רעווא דרעווא ע"כ, ונמצא שזמן מנחה בשבת זו היא בבחינה עוד יותר גבוהה והיא זמן תשובה והוא זמן מסוגל שמתקבצים אז כל הכוחות מהשבת, וכן משרע"ה בסוף ימיו נתקבצו כל הכוחות מכל ימי חייו והתחיל לומר להם משנה תורה - אלה הדברים, והרה"ק השפת אמת זי"ע מביא בשם זקינו החידושי הרי"ם זי"ע עה"כ 'אחרי הכותו' שרק אחר שהכניע הקליפות מסיחון ועוג היה יכול לומר להם אלה הדברים.

המאמר והביאור

בדברי חז"ל

שלא נמסרו ביד שליח. (תענית ב' ע"ב)

אמר רבי יוחנן ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח, וכו' במערבא אמרי - אף מפתח של פרנסה דכתיב: פותח את ידך וגו' פירש"י פותח את ידך - ולא שליח.

אמרו לי אבא. (תענית ד' ע"ב)

אמר רב וכו' - אמר להו שמואל: פוקו ואמרו לי לאבא, (היינו לרב) לאבא - פירש"י: חברי.

ניבעי רחמי אכפנא. (תענית ח' ע"ב)

בימי רבי שמואל בר נחמני הווה כפנא (רעב) ומותנא, אמרי היכי נעביד? ניבעי רחמי אתרתי - לא אפשר, אמר להו רבי שמואל בר נחמני: ניבעי רחמי אכפנא - דכי יהיב רחמנא שובעא - לחיי הוא דיהיב, (פירש"י: - לחיים ולא למתים, דאינו מביא שובעא כדי להמית בני אדם אלא כדי שיחיו) דכתיב: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, (פירש"י: שובע נותן לבני אדם חיים).

בית המדרש

עטרת צבי זידיטשוב

ע"ש שר בית חזון רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע

ערב שב"ק דברים - חזון תשפ"ה

זמני התפילות לשב"ק חזון וצום תשעה באב

מנחה ערב שב"ק	מנחה ביום ת"ב
בשעה 7:28	בשעה 7:00
שחרית ביום שב"ק	מעריב מוצאי ת"ב
בשעה 9:45	בשעה 8:00
מעריב ליל ת"ב	סיום הצום
בשעה 9:00	בשעה 8:06

בברכה
הגבאים